

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/101/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8817208624
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8817208624.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochtu a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Zlaty Simkovej v spore žalobcu: E. V.,, so sídlom X. XX, XXX XX M., E.: XX XXX XXX, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát, AK Bratislava, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, P.O.BOX 205, proti žalovanému: R. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. Q. č. XXX, XXX XX Z. Q., zast. JAKUBIS & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava, IČO: 50 990 365, o zaplatenie 6.831,48 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou, č.k. 3Csp/337/2017-124 z 10.12.2018 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. V záhlaví tohto rozhodnutia identifikovaných strán sporu súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výrokom I. žalobu zamietol a II. súvisiacim výrokom o trovách konania rozhodol tak, že k ich náhrade zaviazal žalobcu.

2. Svoje rozhodnutie o nedôvodnosti žaloby v podstate postavil na závere, že žalobcovi v spore nesvedčí aktívna legitímácia na podanie žaloby, a to pre nesplnenie zákonných podmienok uvedených v ust. § 92 ods. 2 ZoB, konkrétne nepreukázanie existencie písomnej výzvy (banky) po tom, čo bol žalovaný (klient banky) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splácaním už splatného dlhu. O trovách konania rozhodol podľa zásady úspechu (§ 255 ods. 1 CSP).

3. Tento rozsudok včas podaným odvolaním napadol žalobca, poukazujúc na odvolacie dôvody uvedené v ustanovení § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP (nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci). Mal za to, že v spore preukázal splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 ZoB s tým, že nie je na mieste si zamieňať povinnosť odoslania výzvy podľa § 92 ods. 8 ZoB, s povinnosťou jej faktického doručenia. Podľa tvrdenia odvolateľa teda riadne preukázali, že ich právny predchodca dňa 23.11.2016 vyzval žalovaného na zaplatenie peňažného záväzku vrátane nezaplatenie úverových splátok, pre ktorú ich právny predchodca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru (rovnako aj 20.12.2016) a žalovaný napriek týmto písomným výzvam ich právneho predchodcu svoj dlh nezaplatil a do omeškania s jeho zaplatením sa dostal viac ako 90 kalendárnych dní. Navrhol teda odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok zmeniť a jeho žalobnému návrhu vyhovieť. Súčasne uplatnil trovy konania.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení ku odvolaniu navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť majúca za to, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil nedodržanie podmienok postúpenia pohľadávky podľa ust. § 92 ods. 8 ZoB. Súčasne uplatnil i trovy konania.

5. Následnú kontra argumentáciu strán, ktorá nebola spôsobilá do veci priniesť žiadne nové svetlo, odvolací súd nepojal do dôvodov svojho rozhodnutia.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je nutné zrušiť.

7. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

8. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích námietok v kontexte s namietanými nesprávnymi skutkovými zisteniami a nesprávnym právnym posúdením vecí, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (ku tomu pozri napr. Ústavný súd SR, sp. zn. II.ÚS 78/05).

9. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplynulo, že právny predchodca žalobcu - V., a.s. (banka) a žalovaný dňa 04.01.2013 uzatvorili zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej bol žalovanému ako dlžníkovi poskytnutý úver vo výške 5.900,- eur. Ďalej zo spisu vyplýva, že žalovaný sa zaviazal splatiť úver v mesačných splátkach po 117,01eur so splatnosťou prvej splátky 25.02.2013. Bolo dohodnutých 120 splátok, pričom konečná splatnosť bola dohodnutá na deň 25.01.2023. Žalobca aktívnu legitimáciu v predmetnom konaní odvíja od zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE . uzatvorenej dňa XX.XX.XXXX medzi V., a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom. Predmetom postúpenia mala byť pohľadávka V., a.s. voči žalovanému, ktorá vznikla zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 04.01.2013.

10. Aktívnu vecnou legitimáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.06.2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

11. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už (1) splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy banky a skutočnosti, že klient banky je napriek výzve (3) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť kumulatívne splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie. Najvyšší súd SR v tejto súvislosti (1Cdo/14/2017 z 24.04.2018) zdôraznil, že po doručení predmetnej výzvy v písomnej forme je ďalšou podmienkou platného postúpenia pohľadávky následné dlhšie ako 90 dňové omeškanie dlžníka so zaplatením dlhu.

12. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/119/2013, 19Co/194/2015, 4Co/145/2014, Okresného súdu Trenčín sp. zn. 11C/233/2014, Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12C/152/2014, Okresného súdu Galanta sp. zn. 15C/33/2014, Okresného súdu Svidník sp. zn. 5C/430/2013).

13. Rozhodujúcou okolnosťou v prejednávanom prípade je v prvom rade vo všeobecnosti fakt, ktorý nemožno opomíňať, že sa jedná o spotrebiteľský spor (pohľadávka banky zo spotrebiteľského úveru). Zároveň ďalšími zo zákona o bankách vyplývajúcimi skutočnosťami (podmienkami) je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a následné dlžníkovo nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia

čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku.

14. Písomná výzva banky dlžníkovi je prvým predpokladom pre cesiu bankovej pohľadávky alebo jej časti na inú osobu.

15. Zo spisu vyplynulo, že žalobca predložil súdu výzvu banky datovanú dňom 26.10.2016 na zaplatenie omeškaného dlhu z úveru adresovanú a odoslanú žalovanému dňa 02.11.2016.

16. Oznámenie o mimoriadnej splatnosti úveru právneho predchodcu žalobcu (banky) zo dňa 23.11.2016, ktoré obsahovalo výzvu na splatenie celej pohľadávky zosplatennej ku dňu 22.11.2016, bolo preukázané (podľa doručenky) doručené žalovanému dňa 01.12.2016. Preto výzve zo dňa 20.12.2016, odoslanej žalovanému dňa 27.12.2016 už nemožno pripísať žiadnu relevanciu.

17. Zmluva o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE medzi V., a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom bola uzatvorená dňa XX.XX.XXXX.

18. Z uvedeného jednoznačne vyplynulo, že medzi výzvou a zmluvou o postúpení pohľadávky uplynulo 90 kalendárnych dní, ako zákonného predpokladu pre platné postúpenie pohľadávky banky.

19. Ak zákonným dôsledkom rozporu právneho úkonu (nerozhodno či obsahu úkonu alebo len jeho účelu) so zákonom je v sfére súkromného práva jeho neplatnosť, podľa názoru dovolacieho súdu neexistuje prakticky žiadny priestor pre inú interpretáciu úpravy rozhodnej aj pre výsledok konania v prejednávanej veci než tú, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ) (rozsudok Najvyššieho súdu SR vo veci sp.zn. 7 Cdo 26/2017 z 28.03.2018).

20. Dovolací súd preto konštatuje, že v prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Dovolací súd preto uzatvára, že následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 OZ alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť postupnej zmluvy pre jej rozpor so zákonom (§ 39 OZ), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia, musí prihliadnuť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24.04.2018).

21. Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky sa takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona s priamym dopadom na platnosť právneho úkonu (§ 39 OZ). Prezumpcia znalosti predpisov zverejnených v Zbierke zákonov pritom vylučuje dobromyseľnosť postupníka.

22. Ustanovením § 92 ods. 8 ZoB sa sledovalo sprísnenie postúpenia cesie bankovej pohľadávky zo sféry kontrolovanej centrálnou bankou a umožniť dlžníkovi, ktorý poruší zmluvné podmienky, aby v primeranom čase vykonal nápravu a zotrval vo vzťahu s bankou, s ktorou dojednal finančnú službu. Zákonné podmienky akými sú postúpenie iba splatnej pohľadávky, písomná výzva, 90 dňová lehota nepodporuje záver, že by hlavným cieľom sprísnenia cesie bankovej pohľadávky bola ochrana bankového tajomstva.

23. Z uvedeného vyplýva, že s tvrdením žalobcu v odvolaní voči rozsudku súdu prvej inštancie v časti namietaného neúplného zistenia skutkového stavu a s tým súvisiaceho nesprávneho právneho posúdenia veci možno súhlasiť. V dôsledku toho sa potom súd prvej inštancie vôbec nezaoberal opodstatnenosťou výšky žalobcom uplatneného nároku.

24. Vychádzajúc z vyššie uvedeného úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci bude zaoberať sa nanovo aktívnou legitímáciou žalobcu ako postupníka na základe postúpenia pohľadávky V.. po naplnení

zákonných predpokladov podľa § 92 ods. 8 ZoB pre postúpenie pohľadávky bankou a následne zaoberať sa opodstatnenosťou výšky žalobcom uplatneného nároku.

25. Odvolaciu súdu tak potom neostávalo nič iné, ako postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP zrušiť rozsudok súdu prvej inštancie a postupom podľa § 391 CSP mu vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

26. Bude preto úlohou súdu prvej inštancie odstrániť odvolacím súdom všetky vytýkané nedostatky, pri svojom novom rozhodnutí zohľadniť všetky aspekty načrtnuté odvolacím súdom, následne znovu vo veci rozhodnúť, a samozrejme, svoje rozhodnutie v zmysle zásad uvedených v § 220 ods. 2 CSP aj riadne a náležite odôvodniť.

27. V novom rozhodnutí vo veci samej súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade všetkých trov konania (§ 396 ods. 3 CSP).

28. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).